

Nro. 4.

A' FELS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRALY
KEGYELMES ENGEDELMEBÖL.

Indült Bétsből, Pénteken Januarius 13-dik napján,
1809-ik esztendőben.

B é c s .

Ennekelötte esztendővel, rész fzerént azoknak az alattvalóinak meg jutalmaztatásokra, a' kik a' Fels. uralkodó Ház, és az Austriai Monarchia eránt magokat érdemesékké tették, rész fzerént pedig kedves Atya, néhai II. Leopold Császár és Király emlékezetének fenn tartására egy új Rendet állított fel Austriai Csász. Leopold Rendje nevezéte alatt mostan uralkodó kegyelmes Fejedelmünk. Ezen Rend felállításának meg inneplése a' három Királyok innep napja után következett vasarnapra van meg határozva, melly e' folyó hólnapnak 8-ikára,

úgy mint a' múlt vasárnapra esett, és végbe is ment.

Az ezt meg előzőtt napnak estéjén 5 órakor, Eö Cs. K. Felsége maga lakószobájából azon szobába ment, a' hol a' Fels. Cs. K. Fő Herczegek, és Albert Lengyel Kir. Herczeg, a' több Leopold Rendnek tagjai pedig a' második anti kamarába öfzve gyültek. Innen a' Tanáts tartó palotába menvén a' tronusba ült, 's jelenlétében a' Rendnek tisztjei hiveségére meg esküdtek: Azután a' Rend Cancellarius-a azoknak neveiket olvasta fel, a' kik azon Rendbe felvétetendők valának. E' meg lévén, a' Cancellarius a' Heroldus-sal együtt a' Cs. K. Fő Herczegeket, és Albert Kir. Herczeget a' Tanáts házba vezették, a' hol ezek a' hitet le tették (A' Korona Herczeg Ferdinánd, változó egészsége miatt ezen tzeremonián jelen nem lehetett). Ekkor a' Heroldus a' Rend nagy keresztes tagjait a' Tanáts tartó palotába bé híván, őket a' tronus-sal által ellenbe rendbe állította, azután a' Commandatorokat, végre a' kis kereszteseket hívta bé, a' kik egymás után az Eö Felsége hiveségére mindnyájan meg esküttek.

A' következett napon, úgy mint, Januarius 8-ik napján az arany gyapjas vitézek, a' Mária Trézia vitézi-és a' Sz. István Ap. Király Rendjének felsőbb és alsóbb rangú tagjai, mindnyájan a' Rend forma ruhájában öfzve gyülvén, Eö Cs. K. Felsége a' tronusba bé ült, és az előtte le térdepelt Leopold rendnek új vitézeit, a' szokás szerént ritterekké tette, és a' Rend tzipmerét köztök ki öfztotta. A' most ki nevezett, vagy fel vétetett tagok három rendbéliek vóltak, úgy mint Nagy Keresztesek, Commandatorok, és kis keresztesek.

I. Nagy keresztetes Vitézeknek 17-en tettek, u. m.

- 1. Ferdinand Austriai Fő és Korona Herczeg.
- 2. János, Cs. K. Fő Herczeg.
- 3. Rajner, Cs. K. Fő Herczeg.
- 4. Albert, Kir. és Tefséni Herczeg.
- 5. Gr. Kollowráth Leopold, arany gyapjas vitéz és vólt igazgató Status Minister.
- 6. Gr. Schaffgottsche Károly Antal, arany gyapjas Vitéz, és udvari Fő Marsal.
- 7. Báró Alvinczy József, Cs. K. Feldmarsal, és Magyar Ország Commendása.
- 8. Gr. Colloredo Jeromos, Szaltzburgi Herczeg Ersek.
- 9. Hercz. Salm. Salm Wilhelm Florentin, Prágai Herczeg Ersek.
- 10. Gr. Hohenwarth 'Sigmund, Bécsi Herczeg Ersek.
- 11. Strattimirovich István, Karloviczi nem egyesült Görög Ersek.
- 12. Gr. Bellegard Henrik, lovaság Generálisa, a' Mar. Trézia vitézi Rendjének Commendatora, és Gallitziának Commendánsa.
- 13. Gr. Mittrowfzky János, a' Morvai és Szilesiai Apellatoriumnak Előülője.
- 14. Gr. Brigido Pompéjus, Triesti jubilatus Gubernator.
- 15. B. Haager Aloysius, F. Marsal Lajtinant, és Rajner Fő Herczeg udvari fő Mestere.
- 16. Gr. Malachowsky Hyacint, Cs. K. titkos Tanátsos.
- 17. Gr. Ledochowsky Antal.

II. Commendátoroknak 27-en, u. m.

- 1. Gr. Schrattenbach Vincze, Brünni Herczeg Ersek.
- 2. Gr. Klebelsberg, titkos Tanátsos.

3. Gr. Dietrichstein Dismas, titkos és Gubernialis Tanácsos.
4. Gr. Apponyi Antal, Cs. K. titkos Tanácsos, Te. kint. Tólna Vármegyének Fő Ispánnya.
5. Gr. Atthems, Cs. K. titkos Tanácsos.
6. Gr. Wratislaw József, titkos Tanácsos.
7. Gr. Blümegen Péter, a' Morva Országi Nemesek Törvényfzékének Elölője.
8. Kapalnaki Babb János, Cs. K. T. Tanácsos, és Fogarasi egyesült Görög Püspök.
9. Gr. Amadé Antal, Cs. K. T. Tanácsos, és Agrám Vármegyei Fő Ispán.
10. Gr. Schaffgottsche János Prokop, Budweisi Püspök.
11. Gr. Trautmansdorf Taddé, Königsgráci Püspök, és T. Tanácsos.
12. Gr. Wildenstein Kajetán, Cs. K. T. Tanácsos.
13. B. Sternegg Otmár Günter, a' Cseh Országi Apellatoriumnak All Elölője.
14. Golaczewsky Antal, Przemislai Püspök.
15. Marquis, Chasteler Gábor János, F. M. Lajtinánt, és a' M. Trézia Vitézi Rendjének Commendatora.
16. B. Vincent Károly, F. M. Lajtinant, és a' M. Trézia vitézi Rendjének Commendátora.
17. Gr. Klenau János, F. M. Lajt. és azon vitézi Rendnek kis keresztes tagja.
18. B. Zach Antal, F. M. Lajt. azon vitézi Rendnek kis keresztes tagja, és Triesti Commendáns.
19. Gr. Grünne Filep, F. M. Lajt. azon vitézi Rendnek kis keresztes tagja, és Károly Cs. K. F. Hercegnék a' hadi dolgokban Referense.
20. Bourgeois Toufsaint, F. M. Lajt. a' Bécsi Ind. zsinör Akadémiának Directora.
21. B. Keller Ádam, Cs. K. Generál Major.

- 22. Gr. Miacsinsky Ignác.
- 23. B. Zoifz Zsigmond.
- 24. Gr. Zabielsky Péter.
- 25. Nemes Koritowfzky Felician.
- 26. Gr. Berchtold Leopold.
- 27. Szidlowsky Ádám, Gallicziai birtokos Úr.

III. Kis Keresztesekké 50-nen tétettek
u. m.

- 1. Nemes Kugelmayer Gotthard, Abbas és T. Tanácsos.
- 2. Klein József, Cs. K. F. M. Lajtnant és hadi Tanácsos.
- 3. Nem. Mayer Albert, Udvari Tanácsos.
- 4. B. Mayern Antal Frídrik, az Udvari Kamaránál Udvari Tanácsos.
- 5. Gomez Mórítz, F. M. Lajt. és a' hadi Cancellaria Archivumának Directora.
- 6. Erben József, ugyan ott Udvari Tanácsos.
- 7. Lakits György, Udvari Tanácsos.
- 8. Forstheim József, a' hadi Cancelláriánál Udvari Tanácsos.
- 9. Ley Erhard, az egyesült Udvari Cancelleriánál Udvari Tanácsos.
- 10. Matscha Ferencz Ádám, Lembergi Ud. Tanácsos.
- 11. Oechsner György, Lembergi Ud. Tanácsos.
- 12. Nem. Delmotte János, Generálmajor, Károly Cs. K. Fő Herczeg Generál-Adjutánsa.
- 13. B. Kilmansegge József, az egyesült Ud. Cancelláriának Ud. Tanácsosa.
- 14. Mayer József, Generál-Major.
- 15. Neuberg András, a' titkos Kabinetnek Directora.
- 16. Kutschera János, Oberster, Császár Eö Felsége Generál Adjutánsa.
- 17. B. Hentschel Krestely August, Brünni Ud. Tanács.

18. Hammerer, a' hadi Tanátsnál Commissarius, és Udvari Tanátsos.
19. Krtiza József, Cameralis Prokátor Cseh Országban.
20. Kreutzberg József, Adelsbergi Kerületbéli Kapitány.
21. Gr. Rhédey Lajos, Cs. K. Kamarás Úr, Tek. Bihar Vármegyének Administratora.
22. Capuano, a' Triesti Magistratusnak Előülője.
23. Schemerl József, Kormányizéki Tanátsos.
24. Jordán Péter, Kormányizéki Tanátsos, és a' mezzei Gazdaságnak Profefsora.
25. Nem. Hartl József, Udvari Ágens.
26. B. Hornmyr József, a' Státus Cancelláriában Ud. Titoknok.
27. Ziegler János Mihály, Sz. Floriáni Apátur.
28. Grün Miló, Strahófi Apatúr.
29. Bundschuh, Fő hadi Commissarius.
30. Andrée Oberster az Árvák házának előbbi Direct.
31. Gr. Guicciardi Károly, Oberster.
32. Tihavsky Ferencz, Obristlajt. az Artilleriánál.
33. Gr. Deym.
34. B. Popieli Karnicki.
35. Gr. Clam Gallas Krestely, Cseh Országai Földes Úr.
36. Nem. Badeny Stanisló, Gallicziai Földes Úr.
37. Gr. Komorowsky Ignác.
38. B. Erberg, Karnioliai Status deputatus.
39. Dobuczansky György, Gallicziai Földes Úr.
40. Hohenwarth Zsigmond, Clagenfurti General Vicarius.
41. Triesnecker Ferencz, Udvari Astronomus.
42. B. Koller.
43. B. Paccafsy Baptista, második Hydraulicae Director.
44. B. Egger.

45. Gerstner Ferencz , a' Prágai Universitásban a'
Subtilior Mathésisnek Profefsora.

46. Scherer János , a' Bécsi Universitásban a' specia-
lit természeti Historiának Profefsora.

47. Bürg János , ugyan ott Astronomiae Profesor.

48. Nem. Pobehejm.

49. Steiner András , Prágai Polgármester.

50. Kalmárffy , Budai Biró.

Ezeken kívül vannak a' Rend Tisztviselői, u. m.

1. A' Rend Praelatusa.

Gr. Hohenwarth Zsigmond Bécsi H. czeg Ersek.

2. A' Rend Cancellarius.

Nem. Crohmann János József Status és Con-
ferentzialis Tanátsos.

3. A' Rend Actuarius.

Nem. Pittreich József a' Fő Törvényfzéknél
Tanátsos.

4. A' Rend Kintstartója.

Oswalder Xaver az Udvari Kamaránál Udvari
Tanátsos.

5. A' Rend Heraldusa.

Müller András Udvari Titoknok, és a' Status
Consiliumnál Expeditor.

6. A' Rend Cancellistája.

Stipplin Károly Kabinetbéli Hivatalos.

Jegyzés. Eö Cs. K. Felsege ugyan Agrami,
Püspök Nagy Méltóságú Werhowatz Maxi-
lián Eö Excellentziaját is meg akarta ezen Rendel-
tíztelni; de mivel ezen igen Erd. fő Papnak jeles
virtusait masként is kívánta meg jutalmaztatni, Eö
Excellentziáját a' Sz. István Apost. Magyar Király
Rendjének Commendátorává tenni méltóztatott.

Spanyol Ország.

A' Madrittban Decemb. 13-ik napján költ Fr. Bülletinben következő tárgyak fordulnak elő: A' Rosesi erős vár Katalóniában, mellynek ostromoltatása Gouviou St. Cyr Fr. Generálra volt bízva, Decemb. 6-ik napján magát fel adta. A' Capitulationnak végbe menetele után az abban volt 2000 főből álló katona őrizet abból kiköltözvén, a' vár előtt való mezőségen fegyverét le rakta, és Francia Országba vitetett hadi fogságba. Sok ágyú, munitió, és puszkapor találtatott a' várba. Azok a' hat Anglus linea hajók, a' mellyek annak kikötőhelyében voltak, a' katona őrizetet el nem vihették. — A' fellyebb nevezett Fr. Generál Reille és Pino ofztályos Generálisokat, és azokat az Olasz Országi seregeket, mellyek azon erőségnek ostromlása alatt, nagy bátorságot, 's áthatatóságot mutatnak, nagyon magasztallya. — A' Dantzigi Herczeg ofztály seregét a' Segoviai hidakon túl ma a' Császár meg mustráltta. — A' Generál Valenca vezérlése alatt lévő Lengyel ofztály sereg igen szép. — A' Spanyol hadi seregek mindenütt széjjel ofzlanak.

A' Madritti Papság, Nemesség, és Polgárság Decemb. 14-ikén öfzve gyűlvén, magok közzül 33 főből álló deputatiót választottak, a' végre, hogy azok által Napoleon Császárnak azt a' kegyelmes-ségét, mellyet azon közönséges pardonnak közönségesé tételében, mellyet tífztelt Olvasoinkal a' közelebb múlt posta napon költ Magy. Kurirnak 38, 's több következő lapjain mi is közlöttünk, és a' Madritti lakosokkal való kegyelmes banasában muta-

tott, meg hálálják, 's egy fzersmind meg kérjék, hogy József Napoleon Királyt, a' ki erettek esedezni meg nem szünt. Madrirtba vissza menni engedje.

Ezek a' deputatusok a' Madritti Corregidorral, az az, a' város fő virajával együtt, a' ki a' szószóllóságot magára vállalta Decemb. 15-ik napján Napoleon Császárhoz menvén audienziára a' várossal való igen kegyelmes bánását nagyon megköszönték, mellyre következőképen felelt a' Császár: „Sajnálom, úgymond, a' Madritti lakosoknak szerentsétlenségeket, más részről pedig örvendek, hogy őket nagyobb vefzedelemtől meg menthettem. Az Ország több lakosinak megnyugtatósokra is meg tettem a' rendeléseket. — A' szerzetes Rendek továbbra is megmaradnak, hanem a' szerzeteseknek számok meg kisebbbitetik. Minden józan gondolkozású ember szemléli, hogy annyi szerzetesekre a' Statusnak szüksége nintsen. Azok, a' kiknek a' Klastromi életre belső hivatalok van, azokban megmaradhatnak, ellenben azok, a' kiknek abban más feltételek vólt, a' klastromokból kibotsáttatnak, és mint világi papok, szent hivataljokat továbbra is folytathattják, 's abból élnek. A' klastromoknak azon jószágaikat, a' mellyekre a' benn maradó szerzeteseknek szükségek nintsen, azoknak a' Parokusoknak tartásokra fordítom, a' kikre a' Statusnak szüksége vagon. A' Tribunalis Inquisitiót, mint a' melly ellen a' mi századunk, és az egész Európa kiáltoz, el törölttem. — A' Papoknak a' lelki ismeretnek vezérlésére, nem pedig a' polgárok ellen való külső törvénytetelre, 's azoknak meg büntetésekre van jufok. — Azt miveltem, a' mivel magamnak 's népemnek tartoztam, tsak azokon a' tiz

embereken fogok bosszút állani, a' kik leg bűnösebbek voltak, a' többi a' kihirdettetett pardonban mind részesülhet. “

„Azokat a' különös jufsokat, a' mellyeket az Ország nagygyai a' polgárok közt való háborúban magoknak szerettek, el töröltem. Az egoismus, az az, a' felettébb való maga szeretet, a' néhányaknak nagy gazdagságok ártalmasabbak a' földmívelésnek, mint a' nyári nagy hévség. — Az Angliai armádiákat ebből a' fél szigetből ki üzöm. — Sarra-gofsának, Valentziának, és Sevillának vagy önként, vagy kényszerítés által meg kell hódolni, 's magokat fegyverem alá vetni. Az én akaratom végbe vitelet semmi meg nem akadályoztathatta. De a' Spanyolokból mástól nem függő nemzetet mind addig nem tehetek, valameddik Frantzia Országot gyűlölik, és az Anglusok után halgatnak. Hogyha szabad nemzet akarnak lenni, szükség, hogy királyokat szeressék, 's eránta tökéletes bizodalommal legyenek. — A' Bourbonnok (a' IV. Henrik Frantzia Király maradéki) többé Európában nem uralkodhatnak. Az olly uralkodó háznak, melly Angliával szövetségben élni, 's annak ártalmas feltételeit eszközölni kívánnya, a' száraz Európában meg maradni nem lehet. “

„Könnyű lett volna nékem Spanyol országot annyi Vice Királyok által igazgattatni, a' mennyi tartományokból áll. Azonközben nem idegenkedek ezt a' fegyverrel vett országot a' Királynak visszaadni, 's ötet Madridda bé ültetni, ha azok a' 30000 polgárok, a' kik ezen város kerületiben vannak, ha a' Papok, Nemesek, Kereskedők s. a. t. a' Nemzet egyéb részének jó példát adnak, 's magokat arra

ajánlják, hogy ők a' Királynak hivei lesznek. — Ha Madrittnak 30000 polgárjai illy indulat által lelkesítettnek, gyüllyenek öfzve a' templomokban, és az óltári Szentség előtt ne tsak szájjal, hanem szívvél is, minden elmebéli titkofság nélkül esküdjenek meg a' Király hiveségére 's fzeretetére. Szükség, hogy ezen indulatot a' Papok a' gyóntató és prédikáló székekben, a' kereskedők másokkal való levelezésekben, és a' törvénytudók az ő írásaikban, 's beszédjeikben a' nép szívébe bé óltsák. Akkor ofztán az én fegyverrel való keresetemről én is le mondok, és azt a' Királyt, a' kivel, és a' kinek népével baratságosan élni kívánok, a' Királyi székebe bé fogom ültetni. Akármint gondolkozzék a' jelenvaló nemzetség, de a' ti maradékaitok áldani fognak engemet mint újonnan szülőjököt, azokat a' napokat, a' mellyekben köztetek vóltam, az ő leg emlékezetesebb napjaik közzé fogják számlálni, és épen ezen időpontjától hezdődik a' Spanyoloknak boldogsága. — Corregidor Uram! ez az én egész gondolkodásom módja. — Tanátskozzon Kigyelmed több polgár társaival is, és vizsgálja meg, mellyik részre akarnak állani; de minden esetben igazán és egyenesen nyúljon a' dologhoz, és egyenes szível viseltetésekrántam.

A' 21.ik Decemberi Bayonnei tudósítások fzerént, a' Trevisoi Herczeg (Marsal Mortier) vezérlése alatt lévő ötödik Fr. ofztály sereg Saragoisa ostromlására küldetvén, de semmi jó választ nem vehetvén az ott lévő Spanyol örizet Kormányozójától, Decemb. 15.ikén keményen el kezdette azt ostromlani. A' Gouvion St. Cyr Generál kormánya alatt lévő 7.ik ofztály sereg Valencia ellen küldet-

tett. Ennek segítségére megyen Generál Dühem avval a' hadi néppel, melly Barcellónát az ellenség ellen derekasan védelmezte — a' Marsal Ney osz-tály serege Decemb. 15-ik napján érkezett Madriddba.

Török Birodalom.

A' közönséges Geographica Ephemerisekben (Allgemeine Geographische Ephemeriden) következő megtartásra méltó tikkelyt olvasunk: Az Irak-Arabi tudósítások fzerent, a' Wechabiták, a' kiknek hatalmuk felette nagyon nevedik, már Damaskust is elfoglalták, és mind ezt a' várost, mind annak tartományát roppant birodalmokhoz kaptasolták — Most már Aleppó, és Sziríának egyeb részei ellen mennek. Mezopotamia is méltán félhet, ámbár az Eufrates és Tigris folyóvizei által körül légyen is vétetve. Az ő fő vezérjek még a' Bagdádi lakosokat is únfzolta, hogy vonnyák ki magokat a' Török járom alól, és nékie hódoljanak meg. Bafsoróból azt a' hirt vettük, hogy az Anglusok, a' kik már régről fogva egyetértének a' Wechabiták fejedelmével, armádiájokból egy nevezetes hadi tiszttet küldöttek ajandékokkal és munitziókkal azon fejedelemhez, melly annyival veszedelmesebb, mivel a' Persiai uralkodó még eddig nem mozdult, a' Wechabiták pedig győzhetetlenekké való lételekre agyúknak egyebből nem szükölködtek, és előre is el láthatni, hogy ök, ezen meffze kiterjedt plánumoknak végre hajtasára bizonyosán alkalmas eszközzel élni fognak. Hogyha fel ébred Persia valaha a' maga politikai álmából, ez az egy hatalmaság lévén melly a' pusztító árviznek most ellent álhatna, talán akkór fog a' meg lenni, midön egyebb hátra nem

leszen, hanem hogy meg bánnya, hogy ezt a vakmerő ellenséget, 's annak előmeneteleit sokáig meg útálta.

Arról a szörnyű revolútióról, melly Konstanztinápolyban Novemb. 14-ik napjától fogva, azon hólnapnak 22 ik napjáig tartott, és a' melly a' fél ezer éftendeig uralkodott dynastiat egyetlen egy ágra szoritotta, és mind azokat az intézeteket, a' melyeket a' vólt nagy Vezér Mustafa Bajraktár a' Török ármádiának Európai hadi lábra való állítására tett vala semmivé tette, most már bővebb, 's bizonyosabb tudósításokat vettünk.

A' minden igaz Muzulmann előtt tífztelethben lévő innep napnak, az úgy nevezett Ramahzannak 14-ik Novemberre esett szent estéjét a' nevezett nagy Vezér szent elmélkedésekben a' Muftinál, az az, a' Török fő Papnál töltötte el. A' midőn igen setét éjjel maga lakó palotájába vissza ment vólna, számos fegyveres Jantsárokat vett észre, a' kik őtet meg fogni igyekeztek. De ő a' mellette vólt Seymans örző katonák által őket széllyel üzette, 's utját tsendefsen tovább is folytatta. A' következett második éjjel nagy tűz és lárma támadott. — A' Muzulmannok az illy támadásokban mindenkor kedvesen vették, ha vagy magát a' Zultánt, vagy a' Nagy Vezért, magánofan, vagy leg alább kevés örző katonákkal, a' tűz támadás helyénn, a' tűzoltóknak öfztönözésekre láthatták. Ebben a' reménységben vóltak ezen alkalmatofsággal is a' Jantsárok, hogy Mustafa Bajraktár, a' maga kötelefségét a' régi szokás fzerént végbe fogja vinni. De nagyon meg tsalatkoztak, a' nagy Vezér az az előtt való éjjeli tapasztalás által meg tanittatván a' tűz helyén

meg nem jelent, és Mahmut Zultánt sem engedte meg jelenni.

E' szerént fel tett tzeljokat a' Jantsárok el nem érvén, a' következett reggel a' revolúció tüzének lángja kiütött, és mind ő magok, mind az ő pártjokra hajlott Muzulmannok az újítok, avagy a' Nizami Gedid részén lévők ellen feltámadták. — A' nagy Vezér Mustafa Bajraktár lakó helyére erőszakosan be törtek, a' ki a' nagy erőnek ellent nem állhatván, egy szomszéd kö épületben vonta magát, a' hova már annakelőtte, akarmelley esetre egy rakás puska port vitetett, mellybe tüzet vetvén magát és az azon épületbe be rohant Jantsárokat a' levegőbe vettette, 's ennél fogva azon kegyetlen haláltól, mellyel e' világból őtet ki végezni szándékoztak, meg menekedett. Ezen környüállásokra és az akkor esett közönséges zürzavarra nézve, sokán sokáig, sőt még most is kételkednek az ő haláláról, 's azt tartják, hogy ő a' puskapor felvetésétől meg menekedvén a' maga barátjához, a' Kapután Basához futott, 's annak segítsége által, 's vele együtt Rudtsukba, vagy Drinápolyba ment volna, a' hol a' Roméliai Török armádia már annakelőtte öfzve gyült vala.

Az új Kapután Basa Ramis, a' Coniai Cadi Basa, a' Reiseffendi, vagy külső dolgokra ügyelő Török Minister Ghalib Effendi, és az új alkotmánynak barátjai közzül sokan arra bírták Mahmud Zultánt, hogy a' Jantsárok hozzá küldött deputatusainak mondja meg világosan, hogy ő továbbra is a' Nizami Gedid alkotmány mellett kíván meg maradni, az az, a' Török armádiát Eu-

rópai lábra állítani. Mellyet meg értvén a' Jantsárok, a' kik azon alkotmánynak meg engesztelhetetlen ellensegei voltak, a' Serailra, az az, a' Császár lakó palotájára rohantak. Három versben verte őket viffza Soliman Aga (Magyar Renegat, vagy Keresztény vallásról Mahomet Próféta mellé állott Magyar katona, a' ki ennekelötte a' B. Splényi Magyar gyalog Regementjénél all-káplár volt) 3000-nél többet hajtott ki sántzaikból, új kaszarmájokban reájok rohant, és sokáig üzte 's kergette őket, mind addig, mig végtére ő is halálos sebbe esvén, az ő vezérlése alatt vólt Seymansok, az az, Európai lábra állitatott katonák előbbi bátorságokat elvesztették volna. Ugyan akkor a' Skutari Basa is számos hadi népet szállított által Ásiából Konstantinápolyba. A' Jantsárok magok Agáját is, a' kit Mustafa Bajraktár emelt azon tisztségre, és a' ki az alatta valókat tsendesíteni igyekezett, levágták, azután a' Seymansok kaszarmájára rohantak, és mindent, a' kit előtől találtak meg öltek s. a. t.

Másodszori Hir-adás.

Felső Magyar Országban a' Királyi Kerületbéli Bányász Törvényfűk, ennél fogva, kinek kinek, a' kiknek illik tudtokra adattya, hogy mivel mind a' Magyar Hazában, mind ezen kívül számofsan találtnak olyanok, a' kik a' Felső Magyar Orzági Bányász Kerületben lévő bányákban több 's kevesebb részeket birnak; mindazáltal a' 12-ik tikkelynek 2-ik szakasza, nevezetefsen a' Maximilián Törvénykönyve 14-ik tikkelyének 3-ik szakasza ellen sem Képviseleket, sem hiteleseket, sem olly biztosokat nem tartanak, a' kik helyettek, a' reájok esendő költsé-

geket a' munkásoknak előre le fizetnék, vagy a' kik a' történhető perekben a' Bányász - Törvényfzéknel az ő képeket viselnék, leg alabb sem ezen Kerületbéli Bányász Törvényfzéknel, sem az ez alatt lévő Golnitzi, Iglói, és Rosnyói All-Bányász Törvényfzékeknel még ez eránt semmi jelentést nem tettek. Mellyből a' következik, hogy azok a' szegény munkások, a' kik a' törvény védelme alatt élnek, gyakorta, szokott munkáiknak félbeszakasztásával, és véres verejtékekkel érdemlett béreknek el vesztésével, több napi földre, a' bánya birtokosoknak lakhelyekre menni kényszerítettnek, 's ennél fogva a' bányáknak miveltetése nagy hátra maradást szenved.

Ahoz képest, minden bányabirtokosok akármelly kar - 's rendbéliék légyenek is ök, meg hivattatnak, hogy a' fellyebb említett törvényeknek rendelkezések szerént, vagy bányájokban, vagy leg alább azoknak szomszédtságában rendelkezésnek olyakat, a' kiknek bányáiknak mivelésekre szükséges költséget adjanak, és a' kik a' támadható perekben az ő képeket visel-lyék, 's ezen kinevezést, és a' kép viselőnek nevét, vagy ezen Kerületbéli Kir. Bánya Törvényfzéknek, vagy más All-Székeknek jelentsék be; különben hogyha panasz tétetődik a' meg érdemlett bérnek ki nem fizetése miatt, minden személybéli választás nélkül vele, a' fent nevezett Maximilian Törvénykönyvnek 16-ik cikkelye szerént fognak bánni, és az őket illető bányabéli részt elkerülhetetlenül el vesztik. — Költ Szómólnokon, Nov. 26.ik napján, 1808-ik esztendőben. — Takta - Kenyézsi Drevenyák Ferencz Xavér, Sz. István Apost. Király Rendjének kis Keresztese, Cs. K. valóságos Udvari Tanácsos, és a' Kir. Bányász Kerületbéli Törvényfzéknek Előülője.